4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ανεπαρκής αιτιολογία.

— Η Επιτροπή δεν παρέθεσε επαρκείς λόγους που να δίνουν τη δυνατότητα στους προσφεύγοντες να κατανοήσουν πού στηρίχτηκε η απόφαση που εξέδωσε. Από την απόφαση δεν προκύπτουν σαφώς (i) οι λόγοι βάσει των οποίων η Επιτροπή έκρινε ότι το προηγούμενο καθεστώς απορροφήθηκε από το ισχύον, και (ii) η βάση σύμφωνα με την οποία η απορρόφηση καθεστώτος από άλλο αποκλείει την ανάγκη αξιολογήσεως του πρώτου καθεστώτος ως προς τη συμμόρφωση με τους κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων. Τα ανωτέρω ήταν και τα δύο βασικά πορίσματα που οδήγησαν στη λήψη της αποφάσεως από την Επιτροπή. Ακολούθως, οι προσφεύγοντες στερήθηκαν το θεμελιώδες δικαίωμά τους κοινοποιήσεως αποφάσεως που τους επιτρέπει να κατανοήσουν πώς και γιατί η Επιτροπή κατέληξε στα συμπεράσματα που διατυπώνονται στην απόφαση.

5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται κατάχρηση εξουσίας και παραβίαση του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ.

— Βάσει του άρθρου 41, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Επιτροπή υπέχει υποχρέωση να λάβει υπόψη με αμερόληπτο και δίκαιο τρόπο τα κρίσιμα για την επίμαχη απόφαση συμφέροντα των προσφευγόντων. Η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση αυτή προτάσσοντας κατά τρόπο αδικαιολόγητο τα συμφέροντα της Επιτροπής και της Ισπανίας.

6. Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

— Η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τα συμφέροντα των προσφευγόντων, καθόσον δεν προέβη σε αυτοτελή αξιολόγηση του προηγούμενου καθεστώτος, και παραβίασε, ως εκ τούτου, την αρχή της αναλογικότητας.

([1]) ΕΕ 2017, C 442, σ. 1.

Προσφυγή-αγωγή της 11ης Απριλίου 2018 — PV κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-224/18)

(2018/C 221/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: PV (εκπρόσωπος: M. Casado García-Hirschfeld, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει την παρούσα προσφυγή-αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·

και συνεπακόλουθα:

— να συνεκδικάσει την υπό κρίση προσφυγή-αγωγή με την εκκρεμή ενώπιόν του υπόθεση T-786/16 σύμφωνα με την αρχή της συνεκτικότητας και το άρθρο 68 του κωδικοποιημένου κειμένου Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου της ΕΕ της 4ης Μαρτίου 2015·

— να κρίνει ως αποδεδειγμένη την ηθική παρενόχληση και να επιβεβαιώσει τη χρησιμοποίηση «ψευδών βεβαιώσεων», πράγμα που καθιστά τέτοιες παραβάσεις μη ανεκτές από την έννομη τάξη της Ένωσης·

— να ακυρώσει την πειθαρχική διαδικασία CMS 17/025 στο σύνολό της καθώς και την απόφαση που στηρίχθηκε στη διοικητική ένσταση R/8/18·

— να ακυρώσει την απόφαση περί «μηδενισμού», από την 1η Οκτωβρίου 2017, του μισθού του προσφεύγοντος-ενάγοντος·

— να ακυρώσει την απόφαση η οποία εξαναγκάζει τον προσφεύγοντα-ενάγοντα να συμμετάσχει στη διαδικασία αξιολογήσεως FP 2016 (για το ημερολογιακό έτος 2016) καθώς και την απορριπτική απόφαση επί της διοικητικής ενστάσεως R/502/17 της 16ης Μαρτίου 2018, λόγω ηθικής παρενοχλήσεως και ανικανότητας προς εργασία·

— να ακυρώσει την απόφαση που εξαναγκάζει τον προσφεύγοντα-ενάγοντα να συμμετάσχει στη διαδικασία αξιολογήσεως FP 2017 (για το ημερολογιακό έτος 2017), λόγω ηθικής παρενοχλήσεως, καθώς και την απόφαση επί της οποίας υποβλήθηκε η διοικητική ένσταση R/121/18·

— να ακυρώσει την απόφαση με την οποία ο προσφεύγων-ενάγων επανατοποθετήθηκε στη ΓΔ Διερμηνείας κατά παραβίαση της θεμελιώδους αρχής μέριμνας, και επί της οποίας υποβλήθηκε η διοικητική ένσταση R/413/17 της 15ης Ιανουαρίου 2018, καθώς και να ακυρώσει την απορριπτική απόφαση επί της ενστάσεως αυτής·

— να ακυρώσει την απόφαση του Γραφείου Διαχείρισης και Εκκαθάρισης των Ατομικών Δικαιωμάτων (κυρία [X]) της 12ης Σεπτεμβρίου 2017, το οποίο αποφάσισε την εκκαθάριση του αριθ. ABAC 324170991 χρεωστικού σημειώματος της 20ής Ιουλίου 2017 για ποσό ύψους 42 704,74 ευρώ σχετικά με τους μη καταβληθέντες μισθούς του προσφεύγοντος-ενάγοντος για την περίοδο από την 1η Αυγούστου 2016 έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2017, καθώς και να ακυρώσει την απορριπτική απόφαση επί της διοικητικής ενστάσεως R/482/17 της 9ης Μαρτίου 2018·

και να του επιδικάσει τις ακόλουθες αποζημιώσεις βάσει του άρθρου 340 ΣΛΕΕ:

— να διατάξει τη χρηματική ικανοποίηση της ηθικής βλάβης ύψους 98 000 ευρώ η οποία προκλήθηκε από τις προσβαλλόμενες αποφάσεις·

— όσον αφορά την υλική ζημία, να του επιδικάσει:

  — είτε ποσό ύψους 23 190,44 ευρώ για τους οφειλόμενους μισθούς της περιόδου από την 1η Οκτωβρίου 2017 έως τις 30 Απριλίου 2018, αν το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι ο προσφεύγων-ενάγων δικαιούται το σύνολο του μισθού του·

  — είτε ποσό ύψους 7 612,87 ευρώ για τους οφειλόμενους μισθούς της περιόδου από την 1η Οκτωβρίου 2017 έως τις 30 Απριλίου 2018, αν το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι ο προσφεύγων-ενάγων δικαιούται μόνο τη διαφορά μεταξύ του μισθού του στη Επιτροπή και εκείνου που απέκτησε στον ιδιωτικό τομέα·

— να του επιδικάσει, τελικά, συνολική αποζημίωση ύψους είτε 121 990,44 ευρώ είτε 105 612,87 ευρώ, πλέον τόκων υπερημερίας μέχρι την ημέρα της πλήρους εξοφλήσεως·

και εν πάση περιπτώσει:

— να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει επτά λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση των άρθρων 1, 3, 4 και 31, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) καθώς και των άρθρων 1ε, σημείο 2, και 12 bis του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ) τα οποία απαγορεύουν την ηθική παρενόχληση.

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση των άρθρων 21 bis, 22 ter και 23 του ΚΥΚ, από τις διατάξεις των οποίων συνάγεται η απαγόρευση διαπράξεως παράνομων πράξεων, μεταξύ άλλων καθόσον ο προσφεύγων-ενάγων εξαναγκάζεται να συμμετάσχει στη διαδικασία αξιολογήσεως για το ημερολογιακό έτος 2016 ενώ ουδεμία εργασία παρέχεται λόγω της ανικανότητάς του προς εργασία και της ανακλήσεώς του από την 1η Αυγούστου 2016.

3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη και του άρθρου 11 bis του ΚΥΚ όσον αφορά την άμεση σύγκρουση συμφερόντων.

4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής μέριμνας και συνδρομής, η οποία διαπράχθηκε με την απόφαση επανατοποθετήσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος στη ΓΔ Διερμηνείας.

5. Ο πέμπτος λόγος αντλείται από την αρχή της ενστάσεως μη εκτελέσεως και την αρχή της νομιμότητας.

6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 9, σημείο 3, του παραρτήματος IX του ΚΥΚ και παραβίαση της αρχής «non bis in idem», από τις οποίες πάσχει η κινηθείσα σε βάρος του προσφεύγοντος-ενάγοντος πειθαρχική διαδικασία CMS 17/025.

7. Με τον έβδομο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 1, του Χάρτη και πιο συγκεκριμένα των εύλογων προθεσμιών για την προαναφερθείσα πειθαρχική διαδικασία.

Προσφυγή-αγωγή της 1ης Απριλίου 2018 — Manéa κατά CdT

(Υπόθεση T-225/18)

(2018/C 221/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Camelia Manéa (Echternach, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: Μ.-Α. Lucas, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Μεταφραστικό Κέντρο των Οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (CdT)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της διευθύντριας του Μεταφραστικού Κέντρου των Οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 29ης Μαΐου 2017, περί μη ανανεώσεως, με ισχύ από την 12η Νοεμβρίου 2015, της συμβάσεως εργασίας ορισμένου χρόνου της προσφεύγουσας-ενάγουσας ως έκτακτης υπαλλήλου, η οποία στην πράξη έληξε στις 31 Ιανουαρίου 2016·

— να διατάξει την επανένταξη της προσφεύγουσας-ενάγουσας ως έκτακτης υπαλλήλου του Κέντρου με ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 2019, ή, αν αυτό δεν είναι δυνατό, να υποχρεώσει το καθού-εναγόμενο να της καταβάλει, ως αποζημίωση για την υλική ζημία και ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη από την απώλεια δυνατότητας προσλήψεώς της με σύμβαση αορίστου χρόνου, ποσό που αντιστοιχεί στις αποδοχές που θα είχε λάβει εάν είχε παραμείνει στην υπηρεσία του Κέντρου για τέσσερα χρόνια ακόμη, μειωμένο ενδεχομένως κατά τις αποδοχές ή αποζημιώσεις τις οποίες θα μπορούσε να λάβει κατά τα λοιπά, και να καταβάλει στο κοινοτικό συνταξιοδοτικό σύστημα τις σχετικές εισφορές·

— να υποχρεώσει το Μεταφραστικό Κέντρο να της καταβάλει, προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης και αποκατάσταση της υλικής ζημίας που υπέστη από την απόφαση της 12ης Νοεμβρίου 2015, το ποσό των 11 136 ευρώ για την ηθική της βλάβη, το ποσό των 12 000 ευρώ για την απώλεια των αποδοχών της, και το ποσό των 9 674 ευρώ για τα έξοδα νομικής εκπροσωπήσεώς της·

— να καταδικάσει το καθού-εναγόμενο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση της υποχρεώσεως επαναφοράς της προσφεύγουσας-ενάγουσας στη νομική κατάσταση που ίσχυε πριν την ανακληθείσα πράξη, πλάνη περί τα πράγματα, πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ή ανεπαρκής αιτιολογία, καθώς και μη λήψη υπόψη του υπηρεσιακού συμφέροντος, καθόσον η νέα απόφαση περί μη επαναπροσλήψεως της προσφεύγουσας-ενάγουσας στις 31 Ιανουαρίου 2016 στηρίχθηκε σε στοιχεία τα οποία, σε αντίθεση με ό,τι η απόφαση έλαβε υπόψη, δεν ήταν διαθέσιμα όταν τον Νοέμβριο του 2015 τέθηκε το ζήτημα της επαναπροσλήψεώς της.